

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20296/2022
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., коју заступа Мирољуб Јовичић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа Јелица Вујанић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 386/22 од 15.06.2022. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 386/22 од 15.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу П 1813/19 од 20.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој исплати износ од 11.293,60 евра на име њеног удела од 4759/10000 у стицању у брачној заједници на име закупнине од издавања кафића у ... који се налази на кат. парц. бр. ... КО ... за период од 01.01.2001. до 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем овлашћене банке продају евро грађанима на дан исплате са домицилном каматом у наведеној динарској противвредности почев од 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе па до коначне исплате а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој почев од 01.11.2016. године па убудуће до извршења деобе имовине стечене у браку плаћа месечни износ од 59,44 евра на име њеног удела од 4759/10000 у стицању у брачној заједници на име будуће закупнине од издавања локала у ... који се налази на кат. парц. бр. ... КО ... с тим што ће плаћање вршити од 01. до 05. у месецу за претходни месец у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем овлашћене банке продају евро грађанима на дан исплате са домицилном каматом у наведеној динарској противвредности почев од 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе па до коначне исплате а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати на име трошкова парничног

поступка износ од 687.200,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 386/22 од 15.06.2022. године, укинута је пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу П 1813/19 од 20.09.2021. године и ставом првим обавезан тужени да тужиљи исплати на име стеченог без основа за временски период од 20.09.2018. до 20.09.2021. године укупно износ од 1.713,24 евра са законском затезном каматом на месечне износе од 47,59 евра од 01. до 05. у месецу за претходни месец па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања као и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 658.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате све у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је предложено да се тужени обавезе да тужиљи исплати износ од 11.293,60 евра на име њеног удела од 4759/10000 у стицању у брачној заједници на име закупнине од издавања кафића у ... који се налази на кат. парц. бр. ... КО ... за период од 01.01.2001. до 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем овлашћене банке продају евро грађанима на дан исплате са домицилном каматом у наведеној динарској противвредности почев од 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе па до коначне исплате, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је предложено да се тужени обавезе да тужиљи за период од 01.11.2016. до 20.09.2018. године, а за период од 20.09.2021. године па убудуће до извршења деобе имовине стечене у браку месечно плаћа износ од по 59,44 евра на име њеног удела од 4759/10000 у стицању у брачној заједници на име будуће закупнине од издавања локала у ... који се налази на кат. парц. бр. ... КО ... с тим што ће плаћање вршити од 01. до 05. у месецу за претходни месец у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем овлашћене банке продају евро грађанима на дан исплате са домицилном каматом у наведеној динарској противвредности почев од 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе па до коначне исплате, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и преко досуђених до тражених месечних износа од 59,44 евра за период од 20.09.2016. до 20.09.2021. године на име њеног удела од 4759/10000 у стицању у брачној заједници на име будуће закупнине од издавања локала у ... који се налази на кат. парц. бр. ... КО ..., с тим што ће плаћање извршити од 01. до 05. у месецу за претходни месец у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем овлашћене банке продају евро грађанима на дан исплате са домицилном каматом у наведеној динарској противвредности почев од 30.10.2016. године, као дана уређења тужбе па до коначне исплате, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 31.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од правноснажности под претњом извршења.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је изјавила благовремену ревизију у односу на одбијајући део пресуде из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку од 31.08.1973. до 12.06.2000. године када је брачна заједница фактички прекинута. Њихов брак је разведен пресудом П 352/01 од 01.06.2004. године. Предметни локал је купљен и опремљен заједничким средствима парничних странака 1988. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Богатићу П 755/2013 од 26.09.2017. године (донетом у току трајања првостепеног поступка) утврђено је да је тужила у односу на туженог власник по основу стицања у брачној заједници непокретности имовине и то поред осталог удела од 4759/10000 на кат. парц. бр. ... КО ... и дела од 4579/10000 на локалу – кафићу који се налази на кат. парцели број ... Назначени кафић је након престанка брачне заједнице остао у поседу туженог. Тужени је издавао локал у закуп у периоду од 20.09.2018. до 20.09.2021. године. Пре развода брака у поседу локала била је сестра туженог и њен супруг. Тужила никада није тражила да јој се локал преда у судржавину. У назначеном периоду локал је издаван за 100 евра месечно (висина закупнине).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиле одбио у целости. Ово из разлога што је пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу П 755/2013 од 26.09.2017. године, утврђено да је тужила сувласник 4759/10000 делова локала на катастарској парцели број ... КО ... Тужила није покренула поступак за предају поседа након утврђивања њеног сувласничког удела нити поступак деобе, нити је тражила уређење коришћења сувласничке ствари. Стога је тужила постављањем захтева за исплату дела месечне закупнине била несавесна а осим тога тужила није ни предлагала саслушање закупца у циљу утврђивања тачних периода уговорног односа за закуп спорног локала нити је пружила доказе да је локал издаван у континуитету од престанка заједнице са туженим. Све док се не постигне договор о начину коришћења или деоби заједничке ствари сувласник – држалац на основу члана 210. став 1. ЗОО није дужан да накнади вредност користи које има од употребе јер евентуални прелаз користи има свој основ у правној природи сувласништва.

Другостепени суд није прихватио овакво правно становиште првостепеног суда па је након укидања првостепене пресуде и отварања расправе пред другостепеним судом утврдио да је тужени издавао спорни локал у периоду од 20.09.2018. до 20.09.2021. године а да је цена закупнине за тај период изнела 1.713,24 евра. С обзиром да је утврђено да је тужила сувласник предметне парцеле и локала на истој, то је тужени у обавези да сходно одредби члана 210. ЗОО тужили исплати противвредност њене зараде а прерачунато према њеној сувласничкој квоти на тој непокретности и то у висини од 47,50 евра месечно почев од 01. до 05. у месецу за претходни месец са каматом. У том делу је тужбени захтев усвојио док је у преосталом делу тужбени захтев одбио као неоснован налазећи да тужила није доказала да је локал, ван тог времена био издаван у закуп трећем лицу. Терет доказивања да је тужени издавао предметни локал и убирао приходе је био на тужили, што у току поступка тужила није доказала па је у преосталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован.

По оцени Врховног суда, на утврђено чињенично стање, другостепени суд је правилно применио материјално право. Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска

јединица у Богатићу П 755/2013 од 26.09.2017. године утврђено је да је тужиља сувласник 4759/10000 делова на катастарској парцели број ... КО ... као и локалу – кафићу који је саграђен на тој парцели. У периоду од 20.09.2018. до 20.09.2021. године тужени је предметни локал издавао у закуп трећем лицу и убирао закупнину и висини од 100 евра месечно. Целокупну ту закупнину тужени је задржавао иако на то није имао право, па тужиља сходно одредби чл. 210. и 214. Закона о облигационим односима има право да од туженог захтева да јој се за тај период исплати део закупнине сразмерно сусвојинском уделу у назначеној непокретности јер тужени нема правни основ задржавања преосталог дела закупнине. Правилно је поступио другостепени суд када је у преосталом делу тужбени захтев одбио као неоснован јер тужиља није доказала да је у другом периоду спорна непокретност издавана у закуп. Чињеница да је тужени био у државини не значи да је убирао и плодове. Тужиља је имала могућност да тражи да јој се локал преда у судржавину, да се уреди начин коришћења заједничке ствари или да се изврши деоба, што није учинила. С друге стране, није доказано да је тужени приходовао и користио локал мимо квоте која му припада. Стога се наводи из ревизије да је тужени дужан да исплати тражени износ тужиљи само по основу што је био у државини спорне непокретности не може прихватити као основ за доношење другачије одлуке. Другостепени суд се правилно позивао на одредбу члана 219. ЗОО, али тужиља погрешно тумачи примену те одредбе од стране другостепеног суда јер је другостепени суд јасно истакао да иако је тужени био у државини спорне ствари тужиља није доказала да је исту употребљавао у своју корист у целој квоти. Неприхватљиви су и наводи из ревизије да није јасно по ком основу суд одбија захтев јер је другостепени суд јасно образложио да тужиља није доказала своје тврдње у погледу чињенице да у овом случају на страни туженог постоји стицање без основа.

Имајући у виду напред изнето на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић